

Yansıtabilme

Sıra Sizde

Aşağıdaki metinleri okuyunuz ve metinlerle ilgili izlenimleriniz doğrultusunda beğenilerinizi gerekçelendirerek ilgili boşluklara yazınız.

BOZKURLARIN ÖLÜMÜ

(...)

Şimdi güreşler başlıyordu. Gür sesli ulak bağırdı:

— Güreşecek sayılı erler kimlerse gelsinler!

Sekiz yerden sekiz er birden çıkarak otağa doğru yürüdüler. Kağanı selâmlayıp kendilerini tanıttılar:

— Ben, Ötüken'in buğrası, katı demir bilekli, kara arslan yürekli, sırtına yer değmiyen, kimseye baş eğmiyen İnal Tarkan'ım!

— Ben barış olsa erdemli, yoksul görse yardımcı, vursa buğa deviren, göğe ağaç savuran Tinesi Oğlu'yum!

— Ben taşı sıkısa tuz eden, az iş edip öz eden, güçlü erler arısı, Kara Kağan çerisi, yüce Karluk beğiyim. Adıma Ay Doğmuş derler!

(...)

Hüseyin Nihal Atsız

Bozkurtların Ölümü adlı metinden etkilendim/etkilenmedim. Çünkü

FESÜPHANALLAH!

(...)

İbni Haldun'un (1332-1406) "coğrafya kaderdir" saptamasını hiç yabana atmamak lazım. Atlantik Okyanusu'nu gözlerinizin önüne getirin. Kuzeydoğu istikametindeki uzantısını, Kuzey Denizi'ni görün. Kıta Avrupa'sının, Danimarka'nın, Hollanda'nın, Almanya'nın, Norveç ve Belçika'nın bu denize açıldığını tahayyül edin. Görün ki, Kuzey Denizi, karanlık olduğu kadar da bereketlidir, buralarda yaşayan halkların ekmek teknesi. Londra, Holl (Hal), Newsantle-On-Tyne (Nivsantil on tayn), Leith (Lif), Rotterdam (Rotırdam), Antwerp (Entvörb), Almany (Almani), Avrupa'nın bu en önemli limanları devasa balıkçı filoları barındırır. Denizci milletlerin asabiyyetleri de farklı oluyor, yavrum. (...) Denizcinin halinden denizci anlar derler, en ağır rekabet koşullarında bile dayanışıyor olmaları da özel hukukları da belki bundan. (...)

Alev Alatlı

Fesüphanallah! adlı metinden etkilendim/etkilenmedim. Çünkü

DİLE GELEN TAŞ

Deniz kenârında gözü yaşlı, bağı ateşli bir garip kişi vardı. Dalgalar, onun kirpiklerinden süzülen damlaları kapmak için karaları göğüslediler.

Kıyıda kiler, fırtına yok, yel yok, deniz neden kabarır, diyorlardı.

Deryâ ise dilsiz dili ile o garîbe sesleniyordu: Ey sevdâsı güzel adam! Aşkın hürmetine dinle beni... Sözüme kulak ver. Bilesin ki seni kıskanmaktayım. Zîrâ sevgilini gördüğün için ağladığını biliyorum. Bu gözyaşları o yüzden...

Ben ise onu göremediğim için çırpınıp durmaktayım. İşte, aramızdaki bu farkı kıskanıyorum. Sen, görse de ağlıyorsun, görmesen de. Ben ise yalnız hasretten gözyaşı döküp duruyorum.

Sâmiha Ayverdi

Dile Gelen Taş adlı metinden etkilendim/etkilenmedim. Çünkü